

[Hanne Reintoft.]

Og bare i Københavns amt er konstant 150 senge til 700-800 kr. om dagen optaget, og vi kunne løse ventelisterne på amtets hospitaler, hvis plejehjemmene blev bygget.

Hvis man så tager perspektivplan II og læser, at ca. 7.300 pladser ikke lever op til 1972-standarden og bør nedlægges, er det dog for galt at stå her og snakke, som om vi bygger paladser til vores gamle og har for mange af dem. Det eneste, der sker, er, at vi vælter udgifterne over på sygehusvæsenets og indenrigsministerens budget, og det bliver meget, meget dyrere også for den befolkning, der gerne vil have, vi skal spare på de sociale udgifter.

Vi kan heller ikke stærkt nok vende os mod nedskæring af børnetilskuddet fra det 16. til det 18. år. Det tilskud blev indført, fordi man tog fradraget fra dem, der var forsørgere. Vi er da enige i, at man gør en fradragslovgivning til en tilskudslovgivning, men ikke i, at man så få år efter begynder at tage tilskuddet. Vi ved, det rammer de lavtlønnede, der gerne vil uddanne deres børn, gerne holde deres børn i lære, og når man samtidig inddrager uddannelsesstøtten så kraftigt, som man gør, bliver det igen de små, der ikke kan holde deres børn bare til en mellemuddannelse. Der er slet ikke tale om, at de kan klare de højere uddannelser.

De enlige forsørgere er i forvejen hårdt ramt af de kvindediskriminerende regler om bortfald af det forhøjede tilskud til enlige kvinder, og de bliver ekstra hårdt ramt, hvis nu de heller ikke skal have tilskud længere ud over barnets 16. år. Jeg vil gerne spørge regeringen helt nøjagtigt: har man overvejet, hvordan man rammer pensionisterne, når man også tager det ekstra og det særlige børnetilskud? Det er jo sådan, at en kvinde, der f. eks. er skilt fra en velbørget mand, kan få forlænget børnebidraget til barnets 21. år. En kvinde, der er skilt fra en invalidepensionist, kan i forvejen kun få til det 18. år. Man har vel ikke tænkt sig, at hun skulle stå helt uden det, der svarer til faderens bidrag fra barnets 16. år? Det er at give invalidepensionisternes børn et fantastisk dårligt startgrundlag. Hvis det er kvinden selv, der er invalidepensionist, er det sådan, at selv om hun får bidrag fra en fraskilt mand, får hun som selvstændig pensionist kun det, som en ikke-forsøger

får. Der mangler $\frac{2}{5}$ af normalbidraget i forvejen, og hvis man så også tager faderens bidrag, kommer vi virkelig ud i noget, som bedst kan undskyldes ved, at man ikke har gennemtænkt det.

Når man læser perspektivplan II, er vi godt klar over, at daginstitutionsområdet skal holde hårdt for, men fornuftig børnepassning og pædagogik skulle vel nok være en menneskeret i et land, der hører til et af de lande i Vesteuropa, hvor der er flest gifte kvinder i erhverv. Jeg tror, hvis vi skulle gøre vores produktionsstigning op og trak kvindernes indsats fra, var der ikke så meget at være stolt over, som der faktisk er i dag. Det er ganske urimeligt, at man bliver ved at skære ned her. Hvis man vil skabe en maksimumsgrænse for driftstilskud, som der er foreslået, ved vi, at det giver forhøjet forældrebetaling, og der ligger også fra socialstyrelsen et internt cirkulære om, at man ikke har mere af det ekstraordinære driftstilskud og forlanger forhøjet forældrebetaling. Vi ved, at når forældrebetalingen stiger, falder belægningen, og vi ved også, at det bliver de bedst stillede børn, der har råd til at betale institutionerne. Vi vil derfor for det første foreslå, at man kvitter det forslag om en maksimumsgrænse, at man forhøjer konto 62.04., de ekstraordinære driftstilskud. Endvidere vil vi gøre opmærksom på børne- og ungdomspædagogernes landsorganisations forslag om, at man tager lønningerne ud af driften og simpelt hen kun lader forældrebetalingen gå på de egentlige driftsudgifter. Der ligger i socialstyrelsen gode beregninger om, at det vil rationalisere bureaukratiet så meget, at det ikke bliver ret meget dyrere.

Ideerne om at slække på tandlæge- og lægetilsyn i børneinstitutionerne er så primitive, at det næsten ikke er nogen kommentar værd, for alt, hvad man kan læse af sociale forskningsresultater, viser, at forebyggelse er langt, langt billigere, helt bortset fra den menneskelige trivsel.

Johan Nielsen (S):

Der er tradition for, at finanslovdebatten er en slags lynafleder, hvor vi små bebrængte her i tinget kan komme til orde og tale om lidt mere, end det er tilladt i spørgetiden.

Det har også været tradition, at færin-